

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/61/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3016200559
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3016200559.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obvinenému U. F., nar. XX.X.XXXX v V., trvale bytom V., F., L. XXXXX, pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2017, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/103/2015 zo dňa 21. apríla 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/103/2015 zo dňa 21. apríla 2016 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr.por., § 215 ods. 1 písm. a/ Tr.por. súd zastavuje trestné konanie proti obvinenému U. F. pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 3.7.2014 v konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín pod ČVS: ORP-1261/1-VYS-TN-2013 a následne dňa 17.10.2014 na Odbore kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín pod ČVS: KRP-165/1-VYS-TN-2014 vo veci zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr.zák. po zákonom poučení v procesnom postavení svedka uviedol, že počas dvoch rokov pravidelne kupoval od K. E. drogy, a to pervitín, pričom dňa 5.5.2015 po zložení prísahy na Okresnom súde Trenčín sp.zn. 2T/11/2015 zmenil svoju výpoveď v tom smere, že od K. E. nikdy žiadne drogy, a teda ani pervitín, nekupoval, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Proti uvedenému uzneseniu podal včas sťažnosť prokurátor. V dôvodoch sťažnosti prokurátor poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a jeho podstatné dôvody. Prokurátor vyjadril nesúhlas s názorom okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorého pre procesné pochybenie pri poučení obvineného pri výsluchu ako svedka pred súdom sa nedá na tento procesný úkon v trestnom konaní prihliadať, nakoľko nikde v rozhodnutí krajského súdu, z ktorého okresný súd vychádzal, nebolo konštatované, že obvinený, v tom čase v procesnom postavení svedka, nebol riadne poučený o povinnosti vypovedať pred súdom pravdu, čo patrí k elementárnemu poučeniu svedka pred každým výsluchom na hlavnom pojednávaní. Ak došlo k pochybeniu v poučeníach, je možné, že tieto nastali až v ďalších poučeníach svedka tak, ako to krajský súd konštatoval vo svojom rozhodnutí a konkretizoval ustanovenia § 130 Tr. por., medzi ktoré však povinnosť vypovedať pravdu nepatrí. Napriek tomu obvinený vypovedal v príkrom rozpore so svojou výpoveďou v prípravnom konaní, kde v zásade poprel všetko, čo predtým uviedol. Podľa názoru prokurátora neznalosť „trestného zákona“ v našom právnom systéme neospravedlňuje nikoho, pričom je potrebné uviesť, že obvinený nevypovedal ako svedok po prvýkrát, kde povinnosti a práva svedka mu boli vysvetľované tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, vrátane povinnosti v zmysle § 131 Tr. por., medzi ktoré patrí aj povinnosť vypovedať pravdu a nezamlčovať podstatné okolnosti. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby

krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Obvinený sa k podanej sťažnosti prokurátora nevyjadril do rozhodnutia krajského súdu o tejto sťažnosti.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Okresný súd odôvodnil napadnuté uznesenie tým, že v zhode s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8.2.2016, sp. zn. 23To/114/2015, dospel k záveru, že výpoveď obvineného ako svedka dňa 5.5.2015 pred Okresným súdom Trenčín vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/11/2015, je pre absenciu jeho riadneho nepoučenia nepoužiteľná. Podľa právneho názoru okresného súdu objektívnou stránkou trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 Tr. zák. je uvedenie nepravdy o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie alebo zamlčanie takejto okolnosti osobou v procesnom postavení svedka. Musí ísť o takú okolnosť, ktorá má podstatný význam, ktorú orgán uvedený v uvedenom ustanovení musí vziať do úvahy pri riešení otázky, o ktorej má rozhodnúť. Vychádzajúc z nepoužiteľnosti obsahu uvedenej výpovede pred súdom podľa názoru okresného súdu nemohol konajúci súd brať do úvahy okolnosti uvedené obvineným pred súdom. Okresný súd ďalej skonštatoval, že trestnú zodpovednosť za spáchanie trestného činu krivej výpovede nemožno vyvodzovať z výpovede svedka, ktorá bola vykonaná bez zodpovedajúceho zákonného poučenia. Takáto výpoveď, keďže nebola vykonaná zákonným spôsobom, je v príslušnom konaní nepoužiteľná pre zisťovanie a ustaľovanie skutkového stavu veci a následné riešenie otázky, o ktorej sa má v predmetnom konaní rozhodnúť. Z takejto výpovede následne nie je možné vyvodzovať trestnú zodpovednosť, nakoľko nemá žiadnu právnu relevanciu. Preto podľa názoru okresného súdu sa tak obvinený nemohol dopustiť trestného činu krivej výpovede, nakoľko sa skutok nestal.

Na základe preskúmania veci, krajský súd dospel k záveru, že okresným súdom vyslovené právne názory o splnení zákonnej povinnosti riadneho poučenia svedka pred výsluchom, ustanovenej v § 131 ods. 1 Tr. por., sú správne (viď aj právne závery o nepoužiteľnosti výsluchu svedka v trestnom konaní pre chyby v poučení svedka v R 2/2003 - II., R 19/2004 - II.). V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo sa získalo z dôkazných prostriedkov vykonaných zákonným spôsobom. Nezákonne získaný dôkaz teda nemôže slúžiť ako podklad pre rozhodnutie. V danej veci je tiež podstatné, že obvinený mal byť vo veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/11/2015 vypočúvaný k okolnostiam nákupu drogy od inej osoby, teda je nepochybné, že svojou výpoveďou mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania svojej osoby minimálne pre trestný čin podľa § 171 Tr. zák. Preto poučenie obvineného aj v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní podľa § 130 ods. 2 Tr. por. a vyžadovanie výslovného vyjadrenia obvineného v postavení svedka, či využíva toto svoje právo, ako aj zaprotokolovanie tohto vyjadrenia v zápisnici o hlavnom pojednávaní bolo nevyhnutným predpokladom k tomu, aby mohlo byť vôbec pristúpené k jeho vypočúvaniu ako svedka k veci pred súdom.

Krajský súd považoval za absolútne právne irelevantné argumenty prokurátora v dôvodoch sťažnosti, podľa ktorých ak došlo u obvineného k pochybeniu v poučeniach ako svedka tak, ako to konštatoval krajský súd, konkretizujúc ustanovenie § 130 Tr. por., táto okolnosť nie je významná vzhľadom na predchádzajúce poučenia obvineného ako svedka a vzhľadom na zásadu, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedlňuje. Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ustanovenie § 131 ods. 1 prvá veta Tr. por. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ustanovuje, že svedka pred jeho výsluchom treba vždy (!!!) poučiť aj o práve odoprieť výpoveď. Preto akékoľvek špekulácie o tom, či by mal byť svedok riadne a úplne poučený pred každým svojím výsluchom v trestnom konaní, sú podľa názoru krajského súdu nezlučiteľné s vôľou zákonodarcu, jednoznačne a jasne vyjadrenou v znení ustanovenia § 131 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v prejednávanej veci považuje za potrebné dodať, že objektom trestného činu podľa § 346 Tr. zák. je záujem spoločnosti na riadnej činnosti orgánov uvedených v tomto ustanovení, ktorá činnosť je predovšetkým podmienená správnym zistením skutkového základu pre rozhodnutie. Postup týchto orgánov upravujú zákonom ustanovené procesné predpisy, ktoré sú tieto orgány povinné rešpektovať a

striktne ich dodržiavať. Preto postup týchto orgánov v rozpore so zákonom nemôže byť podkladom pre zákonné rozhodnutie, keďže z „nepráva“ nemôže vzniknúť „právo“. Ak teda procesný úkon príslušného orgánu nebol uskutočnený zákonným spôsobom, nemôže tento úkon (a jeho obsah) mať žiadny význam pre rozhodnutie tohto orgánu v zmysle záujmu chráneného ustanovením § 346 Tr. zák., teda vykonaním vadného (nulitého) procesného úkonu objektívne nemôže byť dotknutý objekt, chránený ustanovením § 346 Tr. zák.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.